Torsdagen den 28 november 2019

P9_TA(2019)0079

FN:s klimatkonferens 2019 (COP25)

Europaparlamentets resolution av den 28 november 2019 om FN:s klimatkonferens 2019 i Madrid, Spanien (COP25) (2019/2712(RSP))

(2021/C 232/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och Kyotoprotokollet till denna,

— med beaktande av det avtal som antogs vid den 21:a partskonferensen inom ramen för UNFCCC (COP21) i Paris den 12 december 2015 (Parisavtalet),

— med beaktande av den 24:e partskonferensen inom ramen för UNFCCC (COP24), av den 14:e sessionen i partsmötet för Kyotoprotokollet (CMP14) samt av den tredje delen av den första sessionen i partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet (CMA1.3), som hölls i Katowice, Polen, den 2–14 december 2018,

— med beaktande av beslutet från presidiet till UNFCCC:s partskonferens av den 1 november 2019 om att godta förslaget från Chiles regering, som tillträdande ordförande, att hålla COP25 i Madrid, Spanien, den 2–13 december 2019,

— med beaktande av FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling och målen för hållbar utveckling,

— med beaktande av det toppmöte om klimatåtgärder som anordnades av FN:s generalsekreterare och hölls den 23 september 2019,

— med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2018 om FN:s klimatkonferens 2018 i Katowice, Polen (COP24) ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2019 om klimatförändringar – en europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi i överensstämmelse med Parisavtalet om klimatförändringar ([2]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 november 2018 *En ren jord åt alla – En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi* (COM(2018)0773),

— med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 20 juni 2019,

— med beaktande av slutsatserna från rådets möte den 4 oktober 2019,

— med beaktande av att Lettland och Europeiska kommissionen den 6 mars 2015 lämnade in EU:s och dess medlemsstaters planerade nationellt fastställda bidrag till UNFCCC,

— med beaktande av den särskilda rapporten från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) om global uppvärmning på 1,5 °C, dess femte utvärderingsrapport (AR5) och dess sammanfattande rapport om detta samt IPCC:s särskilda rapporter om klimatförändringarna och marken (*Climate Change and Land*) och om havet och kryosfären i ett förändrat klimat (*Ocean and Cryosphere in a Changing Climate*),

([1]) Antagna texter, P8_TA(2018)0430.
([2]) Antagna texter, P8_TA(2019)0217.

— med beaktande av flaggskeppsrapporten om klimatanpassning från Global Commission on Adaptation,

— med beaktande av den nionde sammanfattande rapporten från FN:s miljöprogram (Unep) från november 2018 (*The Emissions Gap Report 2018*) samt dess fjärde *Adaptation Gap Report* för 2018,

— med beaktande av Europeiska miljöbyråns indikatorbedömning med titeln *Economic losses from climate-related extremes in Europe*, som offentliggjordes den 2 april 2019,

— med beaktande av Meteorologiska världsorganisationens (WMO) uttalande om det globala klimatets tillstånd 2018 från mars 2019 samt dess 14:e växthusgasbulletin av den 22 november 2018,

— med beaktande av Schlesiendeklarationen om solidaritet och en rättvis omställning, ministerdeklarationen från Schlesien om skogen för klimatförändring och partnerskapet för att gemensamt skapa förändring genom elektromobilitet och utsläppsfri transport, som undertecknades i anslutning till klimatkonferensen COP24,

— med beaktande av sammanfattningen för beslutsfattare av den globala bedömningsrapporten om biologisk mångfald och ekosystemtjänster av den 29 maj 2019 från den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster (IPBES),

— med beaktande av sin resolution av den 15 november 2017 om en handlingsplan för naturen, människorna och näringslivet ([3]),

— med beaktande av den sammanfattande högnivårapporten från det senaste klimatvetenskapliga informationsmöte som sammankallats av den vetenskapliga rådgivargruppen för FN:s toppmöte om klimatåtgärder 2019, *United in Science*,

— med beaktande av Eurobarometerundersökningen från april 2019 om klimatförändringarna,

— med beaktande av frågan till rådet (O-000029/2019 – B9-0055/2019) och till kommissionen (O-000030/2019 – B9-0056/2019) om FN:s klimatkonferens 2019 i Madrid, Spanien (COP25),

— med beaktande av artiklarna 136.5 och 132.2 i arbetsordningen.

A. Parisavtalet trädde i kraft den 4 november 2016. Den 19 november 2019 hade 187 av de 197 parterna i UNFCCC deponerat sina ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument hos FN.

B. Den 6 mars 2015 lämnade EU och dess medlemsstater in sina planerade nationellt fastställda bidrag till UNFCCC, och åtog sig därmed ett bindande mål på minst 40 % inhemsk minskning av växthusgasutsläppen senast 2030 jämfört med 1990 års nivåer.

C. Det kommer inte att räcka med de åtaganden som hittills gjorts av undertecknarna av Parisavtalet för att det gemensamma målet ska nås. De nuvarande nationellt fastställda bidrag som EU och dess medlemsstater lämnat in är inte i linje med de mål som anges i Parisavtalet, utan måste ses över.

D. IPCC:s rapport om 1,5 °C visar att en temperaturökning på 1,5 °C sannolikt kommer att få betydligt mindre allvarliga konsekvenser än en ökning på 2 °C.

([3]) EUT C 356, 4.10.2018, s. 38.

Torsdagen den 28 november 2019

E. De senaste fyra åren (2015–2018) var de fyra varmaste år som hittills uppmätts globalt, och de globala koldioxidutsläppen nådde en rekordhög nivå 2018. Juli 2019 var den varmaste månad som någonsin registrerats och den nuvarande trenden fortsätter under år 2019 så att åren 2015–2019 är på god väg att, enligt WMO, gå till historien som de varmaste fem åren någonsin.

F. Enligt WMO uppgick koldioxidhalten i atmosfären globalt sett till 407,8 ppm (miljondelar) under 2018, alltså 2,2 ppm mer än under 2017, och koldioxidhalten är på god väg att stiga till eller rentav överskrida 410 ppm vid utgången av 2019.

G. Klimatstrejker har utspelat sig i 185 länder över hela världen som inslag i en världsomfattande rörelse. I september 2019 gav sig rekordmånga människor, 7,6 miljoner, ut på gatorna, i historiens största mobilisering kring klimatfrågor.

H. I Parisavtalets ingress erkänns ”vikten av säkerställt skydd av ekosystemens orubbade tillstånd, inklusive oceanerna”, och enligt artikel 4.1 d i UNFCCC ska alla parter främja ”hållbar skötsel, och […] bevarande och ökning […] av sänkor och reservoarer för alla växthusgaser […], inklusive biomassa, skogar och oceaner, såväl som andra ekosystem på land, vid kuster och i vatten”.

I. Chile har i egenskap av tillträdande ordförandeland för COP25 redan angett sin avsikt att framhålla världshavens roll i kampen mot den globala uppvärmningen, ett beslut som ter sig än mer förnuftigt efter att IPCC offentliggjort en ny larmrapport om världshavens uppvärmning.

J. Skogarna bidrar väsentligt till minskade klimatförändringar och anpassning till dem. Ungefär 10 % av EU:s växthusgasutsläpp tas upp av växande skogar. Avskogningen står för nästan 20 % av de globala växthusgasutsläppen, och en särskilt viktig drivkraft för den är den ökade produktionen i industriell skala av boskap, soja och palmolja, även sådan som är avsedd för EU:s marknad. EU bör minska sina indirekta bidrag till avskogningen (”embodied deforestation”), för vilken unionen bär ett ansvar.

K. Europaparlamentet har nu ett flertal gånger uppmanat kommissionen, bland annat i sin resolution om klimatförändringar av den 14 mars 2019, att undersöka prissättningen på koldioxid inom sektorer som ännu inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem (ETS).

L. Klimatförändringarna drabbar utvecklingsländerna oskäligt hårt, trots att dessa länder släpper ut åtskilligt mindre mängder koldioxid än de utvecklade länderna.

1. Europaparlamentet påminner om att klimatförändringarna är en av de största utmaningar som mänskligheten står inför och att alla stater och aktörer i hela världen måste göra sitt yttersta för att bekämpa dem. Parlamentet understryker att ett internationellt samarbete i god tid, solidaritet samt ett konsekvent och orubbligt engagemang för gemensamma åtgärder är den enda lösningen för att fullgöra vårt kollektiva ansvar för att skydda hela planeten.

2. Europaparlamentet är medvetet om att de allvarliga risker som klimatförändringarna medför väcker en stor oro bland människorna. Parlamentet påminner om att 93 % av EU:s invånare upplever klimatförändringarna som ett allvarligt problem, enligt Eurobarometerundersökningen från 2019. Parlamentet gläder sig över att människor i hela världen, i synnerhet den yngre generationen, i allt högre grad aktivt engagerar sig för klimatåtgärder. Parlamentet välkomnar deras krav på en högre gemensam ambitionsnivå och snabba åtgärder för att Parisavtalets mål ska uppnås och för att gränsen på 1,5 °C inte ska överskridas, och uppmanar med kraft både nationella, regionala och lokala myndigheter och EU att hörsamma dem.

3. Europaparlamentet inser att allmänhetens stöd är en ofrånkomlig förutsättning för att EU ska lyckas med sina ambitiösa och inkluderande klimatstrategier och klimatåtgärder, och anser att detta bör återspeglas i unionens insatser mot klimatförändringarna.

4. Europaparlamentet erkänner att klimatförändringarna redan nu innebär en tyngre börda för länderna på södra halvklotet, och att det kommer att fortsätta så, att länderna på södra halvklotet är mer utsatta för klimatförändringarnas skadeverkningar än länderna på norra halvklotet, att de redan har drabbats av förluster och skador och dessutom har sämre förmåga att anpassa sig, och att länderna på södra halvklotet har bidragit betydligt mindre till klimatkrisen än länderna på norra halvklotet.

5. Europaparlamentet erinrar om att Parisavtalet i sin ingress erkänner ”rätten till hälsa” som en grundläggande rättighet. Parlamentet understryker att det i artikel 4.1 f i UNFCCC står att alla konventionsparter ska utnyttja ”lämpliga metoder, till exempel konsekvensbedömningar, nationellt formulerade och fastställda, i syfte att minimera skadliga effekter på ekonomin, folkhälsan och miljöns kvalitet av projekt eller åtgärder som de vidtar för att motverka eller anpassa sig till klimatförändring”. Parlamentet anser att hälsa bör tas med i de nationella anpassningsplanerna och i nationella meddelanden till UNFCCC.

6. Europaparlamentet beklagar att hälsa inte finns med bland indikatorerna för målen för hållbar utveckling i fråga om klimatförändringarna, men konstaterar att detta är på väg att rättas till i akademiska forskningsinitiativ från Världshälsoorganisationen (WHO) och sekretariatet för UNFCCC. Parlamentet välkomnar antagandet den 23 september 2019 av FN:s politiska förklaring på hög nivå om allmän hälso- och sjukvård.

7. Europaparlamentet inser att det kommer att vara nästintill omöjligt att uppnå de flesta av målen för hållbar utveckling om man inte uppnår de klimat- och miljöambitioner som man enades om vid COP21.

8. Europaparlamentet framhåller att klimatförändringarnas direkta konsekvenser redan gör sig gällande. Parlamentet poängterar att det av rapporten från Global Commission on Adaptation framgår att klimatförändringarna fram till 2030 kan leda till fattigdom för över 100 miljoner människor och fram till 2050 kan få skördarna av olika grödor att minska mellan 5 och 30 %, så att livsmedelsförsörjningen inte längre kan tryggas i särskilt utsatta områden.

9. Europaparlamentet betonar att en ohejdad uppvärmning förväntas omforma världsekonomin genom att minska medelinkomsterna i världen med 23 % fram till 2100 och öka inkomstojämlikheten i världen. Parlamentet framhåller att de förväntade förlusterna står i ett ungefär linjärt förhållande till den globala medeltemperaturen, tvärtemot vad som framgått av tidigare uppskattningar, och att medianförlusterna är många gånger högre än vad ledande modeller ger vid handen ([4]).

Vetenskaplig grund för klimatåtgärder

10. Europaparlamentet understryker att IPCC:s särskilda rapport om 1,5 °C utgör den mest omfattande och aktuella vetenskapliga bedömningen av minskningsvägar som ligger i linje med Parisavtalet. Parlamentet poängterar att det i rapporten anges att en förutsättning för att vi ska ha goda möjligheter att hålla den globala temperaturökningen under 1,5 °C till 2100, med inget eller begränsat överskridande, är att vi globalt uppnår nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2067 och minskar de årliga globala växthusgasutsläppen till högst 27,4 gigaton koldioxidekvivalenter per år senast 2030. Vidare betonar parlamentet att EU i egenskap av global ledare och tillsammans med andra stora globala ekonomier måste arbeta för att åstadkomma nettonollutsläpp av växthusgaser så snart som möjligt och senast 2050, mot bakgrund av dessa uppgifter och i enlighet med Parisavtalet.

11. Europaparlamentet betonar att IPCC i sin särskilda rapport om klimatförändringar och marken understryker den globala uppvärmningens särskilt dramatiska konsekvenser för markerna. Parlamentet finner det oroande att markförsämring orsakad av människan, huvudsakligen genom icke hållbara jordbruksmetoder, och allt större störningar i markanvändningen, till exempel i form av skogsbränder, ytterligare minskar markens förmåga att fungera som kolsänka. Parlamentet understryker att dessa dramatiska konsekvenser förväntas förvärras ytterligare om den rådande globala utvecklingen fortgår.

12. Europaparlamentet betonar att IPCC i sin särskilda rapport om havet och kryosfären i ett förändrat klimat understryker att klimatmekanismer hänger samman med havens och de marina ekosystemens hälsa, som just nu påverkas av den globala uppvärmningen, föroreningar, överexploatering av den marina biologiska mångfalden, stigande havsnivåer, försurning, försämrad syresättning, marina värmeböljor, exceptionellt stor glaciär- och havsissmältning och kusterosion.

([4]) Burke, M. et al., ”Global non-linear effect of temperature on economic production”, *Nature*, vol. 527, s. 235–239.

Dessutom framhåller parlamentet rapportens uppgifter om de allt större riskerna för de marina ekosystemen, kustsamhällena och utkomstmöjligheterna. Parlamentet påminner om att havet är en del av lösningen när det gäller att begränsa klimatförändringarnas effekter och anpassa sig till dem. Parlamentet understryker att COP25 blir den första ”blå partskonferensen” någonsin. Parlamentet uppmanar därför EU att sätta havsfrågorna högt upp på dagordningen för den europeiska gröna given och de pågående internationella klimatförhandlingarna.

13. Europaparlamentet uttrycker oro över FN:s miljöprograms rapport från 2018 om utsläppsklyftan, *Emissions gap report*, och framför allt det faktum att de gällande ovillkorliga nationellt fastställda bidragen inte på långa vägar räcker till för att hålla sig under Parisavtalets temperaturökningsgräns på väl under 2 °C, utan i stället beräknas medföra en temperaturökning på 3,2 °C ([5]) till 2100, under förutsättning att klimatåtgärderna upprätthålls under hela 2000-talet. Parlamentet framhåller att det finns stor risk för att en temperaturökning på 3,2 °C leder till att vissa brytpunkter passeras, med en massiv ytterligare uppvärmning som följd.

14. Europaparlamentet uttrycker oro över uppgifterna i den sammanfattande högnivårapporten *United in Science* från FN:s toppmöte om klimatåtgärder 2019, framför allt att kolutsläppen åter började stiga under 2017 och att den årliga ökningen av koldioxidutsläpp från fossila bränslen nådde en ny rekordnivå under 2018, vilket gjorde att halterna av växthusgaser i atmosfären hamnade på en alarmerande nivå och var högre än någonsin tidigare.

15. Europaparlamentet framhåller att den rådande ambitionsnivån för de nationellt fastställda bidragen skulle behöva femdubblas för att gränsen på 1,5 °C inte ska överskridas. Parlamentet betonar att denna globala föresats fortfarande är tekniskt möjlig att förverkliga, vilket skulle innebära en mängd ytterligare fördelar för miljön och folkhälsan.

16. Europaparlamentet understryker att klimatförändringarna enligt WHO påverkar de sociala och miljömässiga bestämningsfaktorerna för hälsa – ren luft, säkert dricksvatten, tillräckligt med mat och säkra bostäder – och att ytterligare 250 000 människor per år förväntas dö mellan 2030 och 2050 på grund av undernäring, malaria, diarré och värmesjuka, med extremt höga lufttemperaturer som en direkt bidragande orsak till att människor dör i hjärt-kärlsjukdomar och luftvägssjukdomar, särskilt äldre och känsliga personer. Vidare betonar parlamentet att klimatförändringarna genom att de orsakar översvämningar, värmeböljor, torka och bränder har en betydande inverkan på folkhälsan, bland annat undernäring, psykisk ohälsa, hjärt-kärlsjukdomar och luftvägssjukdomar samt vektorburna infektioner. Dessutom vill parlamentet framhålla att försämrade hygienförhållanden och begränsad tillgång till dricksvatten och hälso- och sjukvård utgör en risk för kvinnors hälsa, särskilt i samband med graviditeter.

17. Europaparlamentet betonar att klimatförändringarna pekas ut som en av de främsta direkta orsakerna till förlust av biologisk mångfald och markförstöring i den globala utvärderingsrapport om biologisk mångfald och ekosystemtjänster som IPBES lade fram 2019 samt i IPCC:s särskilda rapporter om klimatförändringar och marken respektive havet och kryosfären i ett förändrat klimat och i flaggskeppsrapporten från den globala kommissionen för anpassning. Parlamentet understryker att klimatförändringarnas negativa konsekvenser för naturen, den biologiska mångfalden, ekosystemtjänsterna, haven och livsmedelstryggheten förväntas öka under de närmaste årtiondena.

18. Europaparlamentet upprepar att ett strikt bevarande av ekosystem som lagrar stora mängder koldioxid, såsom torvmarker, våtmarker, naturliga betesmarker, mangroveskogar och orörda skogar är ett handlingsalternativ som har omedelbar effekt och inte på något sätt kan ersättas av nybeskogning, återbeskogning eller återställande av försämrad mark eftersom dessa åtgärder inte har någon omedelbar effekt.

19. Europaparlamentet betonar att IPBES i sin globala utvärderingsrapport om biologisk mångfald och ekosystemtjänster anger att det i dagsläget finns en miljon utrotningshotade arter. Parlamentet påminner om den biologiska mångfaldens centrala betydelse för människans möjligheter att bekämpa och anpassa sig till den globala uppvärmningen. Parlamentet uttrycker sin oro över hur en minskad biologisk mångfald påverkar vår resiliens. Dessutom understryker parlamentet att förlusten av biologisk mångfald inte bara är ett rent miljöproblem, utan även har en bredare inverkan på våra samhällen och ekonomier.

([5]) FN:s miljöprogram, *Emissions gap report* 2018, s. 21.

En ambitiös klimatpolitik för EU: unionens nationellt fastställda bidrag och den långsiktiga strategin

20. Europaparlamentet uppmanar samtliga parter i UNFCCC att i samarbete med regioner och icke-statliga aktörer på ett konstruktivt sätt bidra till det förfarande som ska inledas senast 2020, då man ska uppdatera de nationellt fastställda bidragen för att säkerställa att de överensstämmer med Parisavtalets långsiktiga temperaturmål. Parlamentet konstaterar att de gällande åtagandena inte räcker till för att målsättningarna i avtalet ska kunna nås. Parlamentet betonar därför att de globala växthusgasutsläppen måste nå sin kulmen så snart som möjligt och samtliga parter, särskilt EU och G20-länderna, måste satsa mer på detta område och uppdatera sina nationellt fastställda bidrag senast i början av 2020, i enlighet med Parisavtalet.

21. Europaparlamentet välkomnar lanseringen av *Climate Ambition Alliance* under FN:s toppmöte om klimatåtgärder 2019, som omfattar 59 parter i UNFCCC som har meddelat sin avsikt att öka sina nationellt fastställda bidrag senast 2020, i enlighet med Parisavtalet, samt 65 parter, bland annat EU, försöker uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050. Parlamentet finner det dock djupt beklagligt att inte alla medlemsstater varit redo att stödja mer ambitiösa nationellt fastställda bidrag från unionens sida, trots Europaparlamentets uppmaning.

22. Europaparlamentet betonar vikten av att EU bedriver en ambitiös och inkluderande klimatpolitik i syfte att utgöra en trovärdig och pålitlig partner på global nivå och upprätthålla EU:s globala ledarskap i klimatfrågor. Parlamentet understryker därför att EU måste investera i forskning och industriellt tillämpliga innovationer och göra betydande framsteg på detta område.

23. Europaparlamentet riktar åter en kraftfull uppmaning till EU-ledarna att under Europeiska rådets möte den 12–13 december 2019 stödja unionens långsiktiga mål att uppnå inhemska nettonollutsläpp av växthusgaser så snart som möjligt och senast 2050. Parlamentet uppmanar rådets ordförandeland och kommissionen att underrätta UNFCCC om detta mål snarast möjligt efter det mötet. Parlamentet understryker att ambitionsnivån för perioden fram till 2030 måste höjas för att det ska gå att på ett så kostnadseffektivt sätt som möjligt uppnå inhemska nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050, så att man inte måste förlita sig på teknik för bortskaffande av koldioxid som skulle medföra betydande risker för ekosystemen, den biologiska mångfalden och livsmedelstryggheten. Vidare framhåller parlamentet att naturbaserade lösningar är ett centralt verktyg för EU:s arbete med att nå sina minskningsmål vad gäller växthusgasutsläpp. Parlamentet beklagar att EU inte tog tillfället i akt vid FN:s klimattoppmöte i september 2019 att höja ambitionsnivån och visa prov på ledarskap i arbetet med att förverkliga Parisavtalets mål. Parlamentet anser att det är ytterst viktigt att EU vid COP25 avger ett tydligt budskap om att unionen är redo att öka sitt bidrag till Parisavtalet.

24. Parlamentet stöder en uppdatering av unionens nationellt fastställda bidrag med ett mål för hela ekonomin om en 55 % minskning av inhemska växthusgasutsläpp senast 2030 jämfört med 1990 års nivåer. Parlamentet uppmanar därför EU-ledarna att stödja mer ambitiösa nationellt fastställda bidrag från unionens sida. Parlamentet anser att detta måste göras samtidigt som målet om att uppnå klimatneutralitet så snart som möjligt och senast 2050 införlivas i EU-rätten. Dessutom uppmanar parlamentet även andra globala ekonomier att uppdatera sina nationellt fastställda bidrag för att åstadkomma globala effekter.

25. Europaparlamentet förväntar sig att den europeiska gröna given inbegriper en övergripande och ambitiös strategi för ett klimatneutralt Europa senast 2050, inklusive målet om en 55-procentig minskning av de inhemska växthusgasutsläppen till 2030. Parlamentet uppmanar kommissionen att anpassa all sin relevanta politik, särskilt klimat-, jordbruks- och sammanhållningspolitiken, till dessa mål.

26. Europaparlamentet betonar att förverkligandet av Parisavtalets mål kräver konkreta genomförandeåtgärder och verkställande på nationell nivå och EU-nivå, såsom ett effektivt genomförande av 2030 års mål för förnybar energi och energieffektivitet.

27. Europaparlamentet framhåller att all klimatpolitik måste bedrivas i enlighet med principen om en rättvis omställning och i nära samarbete med det civila samhället och arbetsmarknadens parter. Parlamentet anser därför att stärkta sociala partnerskap och ökad delaktighet från det civila samhällets sida på både nationell nivå och EU-nivå är en förutsättning för ett rättvist, inkluderande och socialt hållbart uppnående av klimatneutralitet inom alla delar av samhället. Parlamentet är av åsikten att naturbaserade lösningar och återställande och bevarande av ekosystem och biologisk mångfald är centrala möjliggörande faktorer för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna.

28. Europaparlamentet anser att det för en ökad marknadsstabilitet vore gynnsamt om EU fastställde ett extra etappmål för utsläppsminskningar till 2040, eftersom detta skulle medföra ökad stabilitet och trygga förverkligandet av målet om nettonollutsläpp senast 2050. Parlamentet påminner om att sådana mål måste uppdateras regelbundet för att vara garanterat förenliga med Parisavtalets genomförande.

29. Europaparlamentet anser att arbetet med att ta fram en tillförlitlig modell för att mäta konsumtionsbaserad klimatpåverkan bör fortgå. Parlamentet noterar att kommissionen i sin djupanalys drar slutsatsen att EU:s insatser för att minska utsläppen från sin produktion i viss mån motverkas av importen av varor med större koldioxidavtryck, men att EU ändå har bidragit avsevärt till utsläppsminskningar i andra länder tack vare det ökade handelsflödet och en mer koldioxideffektiv export från EU.

30. Europaparlamentet framhåller att det behövs en kraftigare internationell ram för att skydda den globala biologiska mångfalden och hejda den pågående minskningen av den och i möjligaste mån återställa den. Parlamentet anser att en sådan ram bör grundas på mål och fasta åtaganden, bestående av nationellt fastställda bidrag och andra lämpliga instrument, ekonomiska åtaganden och förbättrade garantier för kapacitetsuppbyggnad, samt på en mekanism för översyner som ska ske vart femte år, med tonvikt vid en ständigt stigande ambitionsnivå.

COP25 i Madrid, Spanien

31. Europaparlamentet vill lyfta fram framgångarna vid COP24 i Katowice, då man lyckades ge ny kraft till klimatarbetet och tack vare slutförandet av Parisavtalets arbetsprogram (Katowiceregelboken) gav operativ vägledning kring Parisavtalet. Parlamentet noterar dock att vissa olösta frågor från Katowice måste slutföras vid COP25, i synnerhet vad gäller mekanismer inom ramen för artikel 6 i Parisavtalet. Dessutom menar parlamentet att det måste fattas flera genomförandebeslut under COP25, särskilt inom områdena begränsning, anpassning, insyn och stöd. Parlamentet förväntar sig att översynen av Internationella Warszawamekanismen för förluster eller skador samt förhandlingarna om handlingsplanen för jämställdhet ger goda resultat under COP25. Vidare konstaterar parlamentet att det kommer att föras ytterligare diskussioner med syftet att enas om gemensamma tidsramar under COP25.

32. Europaparlamentet framhåller vikten av att fastställa gemensamma genomförandeperioder för de nationellt fastställda bidragen eftersom det visserligen finns många parter i UNFCCC som har tidsramar på fem eller tio år, men andra har kortare genomförandeperioder eller ingen genomförandeperiod alls. Parlamentet konstaterar att fortsatt motstridiga tidsramar skulle kunna inverka negativt på framtida förhandlingar om klimatambitioner. Parlamentet anser att gemensamma genomförandeperioder för nationellt fastställda bidrag skulle fungera som en garant för att alla parter uppdaterar och meddelar sina åtaganden på ett enhetligt sätt och öka de sammanlagda globala insatserna och göra dem lättare att kvantifiera. Parlamentet stöder införandet av en gemensam tidsram på fem år för alla nationellt fastställda bidrag för perioden efter 2030, vilket motsvarar Parisavtalets ambitionscykel och inte inverkar negativt på eventuella ytterligare långsiktiga inhemska åtaganden som parterna gör.

33. Europaparlamentet ser positivt på att Chile är ett av de mest framgångsrika tillväxtländerna när det gäller omställningen till ren energi, i synnerhet det faktum att landets solenergiproduktion ökar mest i hela världen. Parlamentet anser att Chiles åtaganden om att motverka klimatkrisen bör utgöra en förebild för många länder i Sydamerika och resten av världen.

34. Europaparlamentet betonar att de globala åtgärder som vidtas under det närmaste årtiondet kommer att påverka människans framtid under de kommande 10 000 åren. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och samtliga parter i COP25 att vidta djärva och ambitiösa åtgärder.

35. Europaparlamentet vill lyfta fram vikten av att man intar samarbetsbaserade förhållningssätt för att nå bättre resultat vad gäller begränsning och anpassning och i arbetet med att främja hållbar utveckling och miljöintegritet. Parlamentet betonar att dessa strävanden måste medföra en övergripande utsläppsminskning och förhindra utsläppsökningar under eller mellan perioderna för de nationellt fastställda bidragen. Parlamentet uttrycker sin oro över de begränsade framsteg som gjordes under UNFCCC:s 50:e extra sammanträde i Bonn om marknadsbaserade och icke marknadsbaserade mekanismer.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förespråka stränga och kraftfulla internationella bestämmelser avseende artikel 6 i Parisavtalet. Parlamentet är medvetet om att många CDM- och JI-projekt som genomförts inom ramen för Kyotoprotokollet medfört en stor mängd miljöintegritets- och hållbarhetsproblem. Parlamentet begär att man förhindrar kryphål i redovisningen, dubbelräkning och additionalitet. Parlamentet uttrycker sin oro över den potentiella användningen av enheter som utfärdats inom ramen för Kyotoprotokollet i målen för de nationellt

fastställda bidragen, eftersom det allvarligt skulle undergräva miljöintegriteten hos de framtida mekanismer som fastställts i enlighet med artikel 6. Vidare understryker parlamentet att de utsläppsrätter som det handlas med inom ramen för de nya marknadsmekanismerna måste vara kompletterande och öka begränsningsåtgärderna inom ramen för de rådande och framtida nationellt fastställda bidragen. Parlamentet stöder idén om att använda en del av intäkterna från artikel 6-mekanismerna till den underfinansierade fonden för anpassning.

37. Europaparlamentet anser att man vid COP25 bör fatta beslut om en ny ambitionsnivå, sett till både genomförandet av Parisavtalet och nästa omgång av nationellt fastställda bidrag, som bör spegla mer långtgående åtaganden om klimatåtgärder inom alla sektorer på land och till havs.

38. Europaparlamentet framhåller vikten av att EU för fram ett gemensamt budskap vid COP25 för att upprätthålla sitt politiska inflytande och sin trovärdighet. Parlamentet riktar en eftertrycklig uppmaning till alla medlemsstater om att stödja EU:s mandat i samband med förhandlingar och bilaterala möten med andra aktörer.

Skogens betydelse

39. Europaparlamentet påminner om att Parisavtalet ålägger alla parter att vidta åtgärder för att bevara och stärka kolsänkor, inbegripet skogar. Parlamentet noterar att man genom att hejda avskogningen och skogsförstörelsen och ge skogarna möjlighet att växa till sig igen skulle generera minst 30 % av alla de åtgärder som krävs för att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C. Dessutom poängterar parlamentet att hållbart förvaltade skogar har en enorm betydelse för bekämpningen av klimatförändringarna med hjälp av ökad koldioxidavskiljning genom skogsplantering, lagring av koldioxid i träprodukter och ersättning av fossila råmaterial och fossil energi, samtidigt som riskerna för skogsbränder, skadedjursangrepp och sjukdomar minskar. Parlamentet betonar vikten av att ge incitament till praxis som bevarar naturliga kolsänkor, bland annat primärskog och orörd skogsmark, vilka kommissionen i sitt meddelande om att förstärka EU:s insatser mot avskogning beskriver som oersättliga.

40. Europaparlamentet uppmanar samtliga parter, inklusive EU och dess medlemsstater, att fullgöra sina internationella åtaganden, inbegripet de åtaganden som gjorts inom ramen för FN:s skogsforum, FN:s konvention om biologisk mångfald, New York-förklaringen om skogar samt mål 15 för hållbar utveckling, i synnerhet delmål 15.2, som syftar till att främja en hållbar förvaltning av alla typer av skogar, hejda avskogningen, återställa utarmade skogar och kraftigt öka nybeskogningen och återbeskogningen världen över senast 2020. Parlamentet efterlyser ökade satsningar på alla politiska nivåer för att förhindra en utarmning av Europas skogar och vid behov återställa dem i gott skick. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja åtgärder för återbeskogning av utarmad mark och mark som inte lämpar sig för jordbruk.

41. Med tanke på att skogar spelar en grundläggande roll i kampen mot klimatförändringar och att vissa skogsägare i Europa står inför stora utmaningar på grund av extrem torka och skadegörare, anser parlamentet att kommissionen bör överväga en incitamentsram i de fall då det inte längre finns några affärsmässiga förutsättningar för hållbart skogsbruk.

Klimattålighet genom anpassning

42. Europaparlamentet välkomnar offentliggörandet av kommissionens rapport om genomförandet av EU:s strategi om klimatanpassning, som visar att det har gjorts vissa framsteg mot var och en av strategins åtta enskilda åtgärder. Parlamentet konstaterar dock att effekterna av klimatförändringarna är oundvikliga trots de globala insatserna för att minska utsläppen, och att det är oerhört viktigt med ytterligare anpassningsåtgärder. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att se över strategin mot bakgrund av rapportens slutsatser att EU fortfarande är sårbart för klimateffekter både inom och utanför sina gränser. Dessutom framhåller parlamentet att försäkringsbranschen måste investera i anpassning och att det behövs offentliga och privata investeringar i forskning och innovation. Parlamentet anser man måste prioritera skyddet av människors hälsa och säkerhet samt arbetet med att hejda förlusten av biologisk mångfald och markförstöring och främja anpassning av städer.

43. Europaparlamentet konstaterar att det i artikel 8 i Parisavtalet (om förluster och skador) fastställs att parterna bör inta ett samarbetsinriktat förhållningssätt till förluster och skador som hänför sig till klimatförändringarna. Parlamentet framhåller därför vikten av globala stödåtgärder i områden som är särskilt känsliga för klimatförändringarnas effekter.

44. Europaparlamentet påminner om att det är absolut nödvändigt för alla länder att vidta anpassningsåtgärder om de ska kunna minimera klimatförändringarnas negativa effekter och till fullo tillvarata möjligheterna till en klimattålig tillväxt och hållbar utveckling. Parlamentet understryker att man måste utarbeta enhetliga system och verktyg för att kunna övervaka utvecklingen av och effektiviteten hos de nationella planerna och åtgärderna för anpassning. Parlamentet finner det beklagligt att medlemsstaternas utkast till nationella energi- och klimatplaner inte var tillräckligt ambitiösa i fråga om målen för energieffektivitet och förnybar energi. Parlamentet påminner om att förnybara energikällor, inbegripet förnybar havsenergi, som en del av den cirkulära ekonomin, är en del av lösningen när det gäller att mildra och anpassa sig till klimatförändringarnas effekter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka sina nationella energi- och klimatplaner i syfte att genomföra Parisavtalet fullt ut.

Klimatfinansiering och andra genomförandemetoder

45. Europaparlamentet välkomnar beslutet vid COP24 om att fonden för anpassning bör fortsätta att bidra till Parisavtalet. Parlamentet inser fondens betydelse för de samhällen som är mest sårbara för klimatförändringar och välkomnar därför det nya frivilliga bidraget från medlemsstaterna på 10 miljoner US-dollar till fonden för 2019.

46. Europaparlamentet konstaterar att 37 % av EU:s budget för närvarande går till finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken, som skulle kunna mobilisera betydande medel för att stimulera och belöna klimat- och miljövänliga metoder i jordbruket.

47. Europaparlamentet upprepar att den gemensamma jordbrukspolitiken inte längre bör subventionera miljö- och klimatskadlig verksamhet, t.ex. dränering av torvmarker och överuttag av vatten för bevattning, eller straffa förekomsten av träd i jordbruksområden.

48. Europaparlamentet konstaterar att EU och dess medlemsstater är de största givarna av offentlig klimatfinansiering. Parlamentet välkomnar beslutet vid COP24 att fastställa ett ambitiösare mål från 2025 och framåt, utöver det nuvarande åtagandet att mobilisera 100 miljarder US-dollar per år från och med 2020, men uttrycker oro över att de utvecklade ländernas faktiska utfästelser fortfarande ligger långt under det gemensamma målet på 100 miljarder US-dollar per år. Parlamentet förväntar sig att tillväxtekonomierna från och med 2025 kommer att bidra till den i framtiden högre internationella klimatfinansieringen.

49. Europaparlamentet inser att klimatförändringarna inte är en lokalt begränsad utmaning och att klimateffekter utanför EU också har konsekvenser inom EU. Orkaner, torka, översvämningar och skogsbränder skulle till exempel kunna påverka EU:s livsmedels- och vattenförsörjning samt distributionskedjorna för varor och tjänster. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att prioritera en ökad internationell klimatfinansiering av anpassningsåtgärder, så att den blir lika stor som finansieringen av begränsningsåtgärder, och att även tillhandahålla klimatfinansiering för förluster och skador.

50. Europaparlamentet betonar vikten av att förverkliga det globala anpassningsmålet och mobilisera ny omfattande finansiering av anpassningsåtgärder i utvecklingsländer. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att åta sig att avsevärt öka den anpassningsfinansiering de bidrar med. Parlamentet inser att framsteg måste göras i frågan om förluster och skador, där ytterligare resurser bör mobiliseras genom innovativa offentliga finansieringskällor enligt Internationella Warszawamekanismen.

51. Europaparlamentet understryker betydelsen av hållbar finansiering och anser det nödvändigt att de största internationella finansinstituten snabbt antar och utvecklar grön finansiering för att få till stånd en lyckosam utfasning av fossila bränslen i den globala ekonomin. Parlamentet understryker behovet av att genomföra EU:s handlingsplan för hållbar finansiering och välkomnar inrättandet av den internationella plattformen för hållbar finansiering.

52. Europaparlamentet framhåller vidare att den privata sektorn, t.ex. företag och finansmarknader, har en viktig roll i arbetet med hållbarhetsmålen. Parlamentet välkomnar ansträngningarna att införa lagstiftning om hållbar finansiering och uppmanar kommissionen att införa transparens och ansvarsskyldighet för företag som är investeringsobjekt, särskilt när det gäller frågan om att undergräva hållbarhet och mänskliga rättigheter i utvecklingsländer.

53. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen från COP14, den 14:e partskonferensen för konventionen om biologisk mångfald, där 196 regeringar enades om att öka investeringarna i natur och människor fram till, och efter, 2020. Parlamentet understryker att ekonomisk tillväxt kan främja en hållbar utveckling endast om den frikopplas från förstörelse av den biologiska mångfalden och naturens förmåga att tjäna människan.

54. Europaparlamentet betonar att EU:s budget bör överensstämma med dess internationella åtaganden om hållbar utveckling och med dess klimat- och energimål på medellång och lång sikt, och inte motverka dessa mål eller förhindra deras genomförande. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att se till att EU:s investeringar är klimat- och biodiversitetssäkrade och att när så är lämpligt lägga fram harmoniserade och bindande regler. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att nästa fleråriga budgetram till fullo överensstämmer med Parisavtalet och att inga utgifter strider mot det. Parlamentet betonar vikten av att fylla på den gröna klimatfonden och uppmuntrar medlemsstaterna att minst fördubbla sina bidrag till den inledande resursmobiliseringen. Parlamentet välkomnar det beslut som EIB:s styrelse fattat om att upphöra med finansieringen av de flesta projekt med energi från fossila bränslen från slutet av 2021 och att gradvis öka andelen av sin finansiering för klimatåtgärder och miljöhållbarhet, för att nå 50 % av verksamheten från och med 2025. Parlamentet anser att detta är ett första ambitiöst steg mot att omvandla EIB till en europeisk klimatbank. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa samma princip när det handlar om exportkreditgarantier. Parlamentet efterlyser särskilda offentliga garantier till gröna investeringar, till märkning av grön finansiering och skatteförmåner för gröna investeringsfonder och till utfärdande av gröna obligationer. Parlamentet betonar behovet av en ambitiösare finansiering av forskning och industriellt tillämpbar innovation.

55. Europaparlamentet uppmanar EIB att se över sin klimatstrategi under 2020 och anta konkreta och ambitiösa handlingsplaner för att uppfylla sitt åtagande att anpassa all sin finansieringsverksamhet till Parisavtalet samt att omgående anpassa all sin politik och alla sina riktlinjer för sektorsutlåning till målen i Parisavtalet.

56. Europaparlamentet betonar vikten av en rättvis omställning till en klimatneutral ekonomi och behovet av en föregripande och deltagandebaserad strategi för att se till att medborgarna drar nytta av omställningen och för att stödja de mest sårbara regionerna och samhällena. Parlamentet ser inrättandet av en fond för en rättvis omställning som ett av de styrmedel som kan användas på EU-nivå för att garantera en inkluderande och väl underbyggd omställning för de människor och regioner i EU som påverkas mest av utfasningen av fossila bränslen, såsom regioner med kolgruvor. Parlamentet medger att enbart kompensationsfonder inte garanterar en rättvis omställning och att en övergripande EU-strategi för utveckling och modernisering av dessa EU-regioner samt stöd till dem som går i täten för omställningen bör utgöra kärnan i all omställningspolitik. Parlamentet anser att EU:s klimatomställning måste vara miljömässigt, ekonomiskt och socialt hållbar. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att införa lämplig politik och finansiering i detta avseende kopplad till tydliga, trovärdiga och genomförbara kort- och långsiktiga åtaganden om minskade koldioxidutsläpp i alla ekonomiska sektorer från berörda medlemsstater, bland annat genom att man i deras slutliga nationella energi- och klimatplaner arbetar in konkreta strategier för att fasa ut kol jämte andra fossila bränslen och subventioner till fossila bränslen inom en tidsram som är förenlig med EU:s åtagande om att hålla den globala uppvärmningen i linje med de långsiktiga målen i Parisavtalet och klimatneutralitetsmålet för 2050.

57. Europaparlamentet anser att en demokratisering av energisystemet är avgörande för att lyckas med en hållbar energiomställning. Parlamentet vill därför se stärkta rättigheter och kvalifikationer för medborgarna så att de kan delta i produktionen av säker och ren energi.

58. Europaparlamentet betonar vikten av att inleda diskussioner med länder runt om i världen som för närvarande är beroende av export av fossila bränslen för att bestämma hur en strategi för gemensam energi- och klimatsäkerhet skulle kunna genomföras på ett sätt som förbättrar dessa regioners framtidsutsikter.

59. Europaparlamentet anser att kärnenergi kan spela en roll i arbetet med att nå klimatmålen eftersom den inte släpper ut växthusgaser, och den kan också säkra en betydande del av elproduktionen i Europa. Parlamentet anser emellertid att denna energi, på grund av det avfall den genererar, kräver en strategi på medellång och lång sikt som tar hänsyn till tekniska framsteg (laser, fusion osv.) avsedda att förbättra hela sektorns hållbarhet.

60. Europaparlamentet stöder arbetet i finansministrarnas koalition för klimatåtgärder och uppmanar alla regeringar att anamma koalitionens åtagande att anpassa all politik och praxis inom finansministeriernas ansvarsområden till målen i Parisavtalet och att införa en effektiv koldioxidprissättning, i enlighet med vad som anges i Helsingforsprinciperna.

61. Europaparlamentet påminner parterna om behovet av att anslå tillräckliga resurser för att omsätta åtagandena i handling och för att genomföra de åtgärder som krävs för att nå Parisavtalets mål. Parlamentet stöder de växande krafterna för att införa en koldioxidjusteringsmekanism vid EU:s gränser för import till EU i syfte att skapa lika villkor i den internationella handeln och undvika koldioxidläckage.

Icke-statliga aktörers roll

62. Europaparlamentet välkomnar den beslutsamma och växande ungdomsrörelsen mot klimatförändringarna. Parlamentet betonar vikten av att föra en meningsfull dialog med ungdomar och av att uppmuntra dem att delta i det politiska livet på alla nivåer. Parlamentet välkomnar den växande globala mobiliseringen av allt fler olika icke-statliga aktörer som engagerar sig för klimatåtgärder med konkreta och mätbara resultat. Parlamentet framhåller civilsamhällets, den privata sektorns samt lokala och regionala myndigheters avgörande roll för att påverka och driva den allmänna opinionen och statliga åtgärder framåt och för att utbyta kunskaper och bästa praxis om utveckling och genomförande av begränsnings- och anpassningsåtgärder. Parlamentet uppmanar EU, medlemsstaterna och alla parter att uppmuntra, stödja och samarbeta med icke-statliga aktörer, som i allt högre grad är föregångare i kampen mot klimatförändringarna. Parlamentet anser vidare att medborgarna bör involveras och medvetenheten höjas.

63. Europaparlamentet framhåller städers avgörande roll i genomförandet av Parisavtalets mål, då de enligt UN-Habitats sammanfattande rapport från 2018 om hållbarhetsmål nr 11, med titeln *Tracking Progress towards Inclusive, Safe, Resilient and Sustainable Cities and Human Settlements*, ligger bakom över 70 % av alla växthusgasutsläpp, allt avfall och alla luftföroreningar. Parlamentet välkomnar åtagandet att uppnå klimatneutralitet senast 2050, som gjordes av 102 städer vid toppmötet om klimatåtgärder. Parlamentet uppmanar parterna att göra städer mer delaktiga i sina planer för utsläppsminskning.

Öppenhet, delaktighet och insyn

64. Europaparlamentet betonar att ett effektivt deltagande av alla parter krävs i arbetet med att nå målet att begränsa den globala genomsnittliga temperaturökningen till 1,5 °C, vilket i sin tur kräver att frågan om särintressen eller intressekonflikter behandlas. Parlamentet upprepar i detta sammanhang sitt stöd till att införa en särskild policy för intressekonflikter som en del av UNFCCC. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att gå i spetsen för denna process utan att äventyra syftena och målen för UNFCCC och Parisavtalet.

65. Europaparlamentet understryker att 80 % av de människor som tvingas lämna sina hem på grund av klimatförändringar är kvinnor och barn, som i allmänhet påverkas mer av klimatförändringarna än män och bär en större del av bördan, samtidigt som de inte är lika inblandade i viktiga beslut om klimatåtgärder. Parlamentet betonar därför att ökat medinflytande för alla marginaliserade könsgrupper, liksom deras fullständiga och lika deltagande och ledarskap i internationella forum, såsom UNFCCC, och delaktighet i nationella, regionala och lokala klimatåtgärder, är avgörande för att sådana åtgärder ska bli framgångsrika och effektiva. Parlamentet anser att EU och medlemsstaterna fullt ut bör stödja genomförandet av UNFCCC:s handlingsplan för jämställdhet, särskilt genom att jämställdhetsintegrera EU:s klimat- och utvecklingspolitik, och verka för att kvinnor från urbefolkningar och kvinnorättsförsvarare kan delta i UNFCCC-processen.

66. Europaparlamentet konstaterar att klimatförändringarnas konsekvenser för bland annat överlevnad, näringstillgång och utbildningsmöjligheter är särskilt allvarliga för barns och ungdomars hälsa, skydd och utveckling. Parlamentet anser att man måste agera för att begränsa dessa skadliga effekter.

Omfattande insatser inom alla sektorer

67. Europaparlamentet råder kommissionen att undersöka sammanlänkningar och andra former av samarbete med berörda parter på koldioxidmarknaderna i tredje länder och regioner och att stimulera inrättandet av fler koldioxidmarknader och andra prissättningsmekanismer för koldioxid som kommer att ge extra effektivitetsvinster och kostnadsbesparingar samt minska risken för koldioxidläckage genom att skapa lika villkor globalt. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa skyddsåtgärder för att se till att eventuella sammanlänkningar med EU:s utsläppshandelssystem fortsätter att lämna ytterligare, permanenta bidrag till begränsningsåtgärderna och inte undergräver unionens åtaganden om växthusgasutsläpp på hemmaplan.

68. Europaparlamentet påminner om att alla sektorer måste bidra för att uppnå en klimatneutral ekonomi, och att utfasningen av fossila bränslen i EU:s ekonomi inte bör leda till en omfördelning av koldioxidutsläpp till tredjeländer genom koldioxidläckage, utan bör bli en framgång för vår ekonomi och industri tack vare lämpliga investeringar, adekvata instrument och möjligheter att utveckla nödvändig banbrytande innovation och teknik. Parlamentet tror på framgången med marknadsbaserade strategier. Parlamentet anser att åtgärder för koldioxidjustering vid gränserna måste bygga på en genomförbarhetsstudie och vara förenliga med WTO:s bestämmelser.

69. Europaparlamentet noterar uttalandet från kommissionens tillträdande ordförande, Ursula von der Leyen, om att utsläppshandelssystemet kommer att utvidgas till sektorer som ännu inte omfattas av EU:s handelssystem. Parlamentet motsätter sig en direkt inkludering i EU:s utsläppshandelssystem.

70. Europaparlamentet framhåller att transportsektorn är den enda sektorn där utsläppen har ökat sedan 1990. Parlamentet betonar att detta inte är förenligt med ett långsiktigt klimatneutralitetsmål, vilket kräver större och snabbare utsläppsminskningar från alla samhällssektorer, inklusive luft- och sjöfart. Parlamentet påminner om att transportsektorn kommer att behöva vara helt koldioxidfri senast 2050. Parlamentet konstaterar att kommissionens analys visar att de nuvarande globala målen och de planerade åtgärderna av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) och Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao) är otillräckliga för att åstadkomma de nödvändiga utsläppsminskningarna – även om de genomförs fullt ut – och att det krävs ytterligare betydande åtgärder som är förenliga med målet om nettonollutsläpp av växthusgaser för hela ekonomin. Parlamentet anser att parterna, för att se till att de nationellt fastställda bidragen överensstämmer med de åtaganden för hela ekonomin som krävs enligt Parisavtalet, bör uppmuntras att inkludera utsläpp från internationell sjö- och luftfart och att enas om och genomföra åtgärder på internationell, regional och nationell nivå för att minska utsläppen från dessa sektorer.

71. Europaparlamentet påminner om att de globala utsläppen från den internationella luftfarten beräknas vara omkring 70 % högre 2020 än 2005 och till och med skulle kunna öka med ytterligare 300–700 % fram till 2050. Parlamentet uttrycker oro över ambitionsnivån i Icaos system för kompensation för och minskning av koldioxidutsläpp inom internationell luftfart (Corsia), detta med tanke på det pågående arbetet med de standarder och rekommenderade metoder som ska följas vid tillämpningen av systemet från 2019 och framåt. Parlamentet betonar att de nuvarande standarderna är otillfredsställande och att ytterligare urvattning av Corsia-systemet är oacceptabel. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra sitt yttersta för att skärpa Corsia-bestämmelserna och stödja antagandet av ett långsiktigt mål för att avsevärt minska de sektorsspecifika utsläppen från luftfarten, och att samtidigt slå vakt om EU:s lagstiftningsmässiga självständighet vid tillämpningen av utsläppshandelsdirektivet. Parlamentet framhåller dessutom behovet av att ta itu med utsläpp av andra växthusgaser än koldioxid från luftfarten i såväl EU:s system som internationella system.

72. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över antagandet av resolution A40-19 vid Icaos 40:e sammanträde och Corsias så kallade exklusivitetsklausul. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att lämna in en formell reservation mot denna del av resolutionen för att slå vakt om unionens lagstiftningsmässiga självständighet när det gäller åtgärder för att minska växthusgasutsläppen från luftfartssektorn.

73. Europaparlamentet påminner om kommissionens rättsliga skyldighet att lägga fram en rapport för parlamentet och rådet inom tolv månader efter det att Icao antagit de relevanta instrumenten och innan Corsia tas i bruk, där kommissionen bland annat ska granska Corsias ambitionsnivå och övergripande miljöintegritet, däribland dess allmänna ambitioner i förhållande till Parisavtalets mål. Parlamentet och rådet är som medlagstiftare de enda institutioner som kan besluta om eventuella framtida ändringar av utsläppshandelsdirektivet. Parlamentet betonar att ändringar i utsläppshandelsdirektivet bör göras endast om de är förenliga med EU:s åtagande om minskade växthusgasutsläpp för hela ekonomin, enligt vilket utsläppskompensation inte ska användas efter 2020.

74. Europaparlamentet välkomnar det växande stödet för en EU-omfattande samordnad luftfartsprissättning, och uppmanar kommissionen att så snart som möjligt lägga fram en ambitiös översyn av energiskattedirektivet i detta avseende, inbegripet ett slut på de skattebefrielser som för närvarande tillämpas på fotogen och marina bränslen.

75. Europaparlamentet påminner om att koldioxidutsläppen från sjöfarten beräknas öka med 50–250 % under perioden fram till 2050. Parlamentet välkomnar överenskommelsen om en inledande IMO-strategi för minskade växthusgasutsläpp från fartyg som ett första steg för att sektorn ska bidra till uppnåendet av Parisavtalets temperaturmål. Parlamentet uppmanar eftertryckligen IMO att göra snabba framsteg med åtgärder på kort och medellång sikt för att hjälpa till med att nå strategins mål. Parlamentet betonar hur viktigt och brådskande det är att genomföra åtgärder på kort och medellång sikt före 2023. Parlamentet uppmanar EU, kommissionen och medlemsstaterna att göra sitt yttersta för att stödja ett snabbt utnämnande av Medelhavet till kombinerat kontrollområde för utsläpp av svaveloxid och kväveoxid, som ett viktigt steg mot att minska sjöfartens utsläpp i Europa. Parlamentet understryker att ytterligare åtgärder och insatser, däribland koldioxidprissättningsinstrument, omedelbart måste utforskas för att ta itu med utsläppen från sjöfarten i linje med sektorns strategi för omställning till låga utsläpp. Därför anser parlamentet att EU och medlemsstaterna noga bör övervaka effekterna och genomförandet av den inledande IMO-strategin. Parlamentet välkomnar förslaget till en EU-förordning för att vederbörligen beakta det globala systemet för insamling av uppgifter om fartygs förbrukning av eldningsolja (MRV) och

IMO:s globala system för insamling av uppgifter om fartygs bränsleförbrukning. Parlamentet påminner om att MRV är ett första steg som i slutändan bör göra det möjligt för EU att anta bindande mål för att minska utsläppen. Parlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att så snart som möjligt föreslå ytterligare EU-åtgärder som ett led i sin strategi för minskade koldioxidutsläpp fram till 2050, såsom att inkludera sjöfartssektorn i utsläppshandelssystemet och införa en standard för energieffektivitet hos fartyg och en fartygsmärkning, samt att föreslå en strategi för samarbete med andra parter som är villiga att agera så tidigt som möjligt i syfte att minska sjöfartens utsläpp i linje med Parisavtalets temperaturmål.

76. Europaparlamentet framhåller att det redan finns enkla lösningar för att minska utsläppen, till exempel att sänka hastighetsgränserna eller införa utsläppskontrollområden, vilket föreskrivs i den internationella Marpolkonventionen. Parlamentet anser att strategin för minskade koldioxidutsläpp och den europeiska gröna given bör driva fram investeringar, ambitiös forskning i utsläppsfria fartyg och gröna fartyg med ekokomponenter, bättre avfallshantering och vattenvård samt nödvändiga infrastrukturförbättringar för att nå marknadsgenomslag före 2030, såsom elektrifiering av hamnar.

77. Europaparlamentet kräver en ökning av anslagen till forskning om och marknadslansering av alternativa bränslen.

78. Europaparlamentet påminner om att 23 % av de globala växthusgasutsläppen kommer från jordbruket. Parlamentet betonar att det, för att säkra tillräcklig näringstillgång för en växande världsbefolkning, krävs satsningar på smarta jordbrukstekniker och produktionsmetoder, såsom avskiljning av metan från gödsel, effektivare användning av gödningsmedel, cyklisk användning av biomassa och effektivare metoder inom kött- och mejerivaruproduktionen.

79. Europaparlamentet påminner om att jordbruket står för omkring 10 % av EU:s växthusgasutsläpp men att det har potential att hjälpa EU att minska sina utsläpp genom god markvård, trädjordbruk, skydd av biologisk mångfald och andra markförvaltningstekniker. Parlamentet inser att jordbruket har potential att minska utsläppen med omkring 3,9 gigaton koldioxidekvivalenter om året fram till 2050 – omkring 8 % av de nuvarande globala växthusgasutsläppen.

80. Europaparlamentet noterar att omkring 60 % av världens metan släpps ut från källor såsom jordbruk, deponier och reningsverk samt produktion och pipelinetransport av fossila bränslen. Parlamentet påminner om att metan är en kraftigt verkande växthusgas med en hundraårig global uppvärmningspotential som är 28 gånger kraftigare än koldioxidens. Parlamentet påminner kommissionen om dess rättsliga skyldighet att så snart som möjligt undersöka vilka politiska alternativ som finns för att snabbt minska metanutsläppen som en del av en strategisk EU-plan för metan. Kommissionen uppmanas att lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag för parlamentet och rådet i detta syfte under den första halvan av sin mandatperiod.

81. Europaparlamentet inser att jordbruket kan spela en viktig och positiv roll i kampen mot klimatförändringarna och understryker betydelsen av en reform av den gemensamma jordbrukspolitiken för att hjälpa jordbrukare att utveckla och genomföra klimatsmarta jordbruksmetoder, såsom koldioxidbindning och återvinning av koldioxidutsläpp.

82. Europaparlamentet framhåller den viktiga roll som naturliga sänkor har för att uppnå växthusgasneutralitet i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en detaljerad EU-strategi för en hållbar förstärkning av naturliga sänkor i linje med målet om växthusgasneutralitet till 2050. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att behandla denna aspekt grundligt i sina långsiktiga strategier i enlighet med kraven i artikel 15.4 b i förordningen om styrning.

83. Europaparlamentet tar fasta på den betydelse som infångning och lagring av koldioxid (CCS) tillmäts i de flesta 1,5 °C-scenarier i IPCC:s särskilda rapport om 1,5 °C och i kommissionens meddelande *En ren jord åt alla*.

84. Europaparlamentet stöder ökade insatser för att nå de mål som medlemsstaterna fastställt inom ramen för den strategiska planen för energiteknik med syftet att införa CCS i kommersiell skala i EU:s energi- och industrisektorer och ta fram ett robust regelverk för att underlätta direkt avlägsnande av koldioxid från atmosfären för en säker lagring senast 2022.

85. Europaparlamentet beklagar djupt att subventionerna till fossila bränslen fortfarande ökar och uppgår till runt 55 miljarder euro per år i EU. Parlamentet uppmanar enträget alla medlemsstater att arbeta in konkreta strategier, tidsfrister och åtgärder i sina slutliga nationella energi- och klimatplaner för att fasa ut alla direkta och indirekta subventioner till fossila bränslen senast 2020 med syftet att infria EU:s globala åtaganden och frigöra resurser som kan användas till att uppnå ett klimatneutralt samhälle. Parlamentet uppmanar alla andra parter att vidta liknande åtgärder.

86. Europaparlamentet hälsar med tillfredsställelse att Kigaliändringen av Montrealprotokollet har trätt i kraft. Parlamentet anser att detta bör ge EU ny impuls att snabbt revidera F-gasförordningen för att åtgärda kända brister som hotar EU:s klimatambitioner, såsom olaglig handel med fluorkolväten (HFC) och otillräckliga åtgärder mot användningen av svavelhexafluorid (SF_6).

Industri och konkurrenskraft

87. Europaparlamentet anser att ekonomiskt välstånd, industriell konkurrenskraft, hållbar utveckling och klimatpolitik bör förstärka varandra. Parlamentet betonar att EU bör visa vägen i omställningen till en ekonomi med nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050 och på så sätt säkra en konkurrensfördel för EU:s industrier.

88. Europaparlamentet betonar att det är ytterst viktigt att uppnå Parisavtalets mål samtidigt som man bevarar arbetstillfällen och en industriell bas i EU för att ge människor i denna sektor goda framtidsutsikter och visa världen att det inte finns något motsatsförhållande mellan industrin och klimatneutralitet. Parlamentet välkomnar varmt det engagemang och de ansträngningar som många industriella aktörer i Europa gör för att bli koldioxidneutrala, och uppmuntrar de sektorer eller företag som fortfarande tvekar att följa de många goda exemplen.

89. Europaparlamentet välkomnar även de insatser och framsteg som hittills gjorts av Europas invånare, företag och industrier för att uppfylla skyldigheterna i Parisavtalet i enlighet med regelboken från Katowice. Parlamentet konstaterar dock att dessa insatser inte räcker för att före 2050 åstadkomma en ekonomi med nettonollutsläpp av växthusgaser. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och deras regioner och kommuner, liksom företag och industrier, att ha och aktivt sträva efter en högre ambitionsnivå genom den europeiska grön given för att ta itu med klimatutmaningarna och fullt ut utnyttja de möjligheter som Parisavtalet erbjuder.

90. Europaparlamentet betonar att en stabil och tillförlitlig rättslig ram och tydliga politiska signaler både på EU-nivå och på global nivå underlättar och främjar klimatrelaterade investeringar och kan bidra till att förebygga inlåsning av koldioxid. Parlamentet understryker i detta avseende vikten av ett korrekt och snabbt genomförande av lagstiftningen ”Paketet om ren energi för alla i EU” och efterlyser en utveckling av en långsiktig strategi för EU:s industripolitik och en klimatlag på EU-nivå, i linje med EU:s åtaganden enligt Parisavtalet, som utformats för att säkerställa en kort- och långsiktig utveckling av EU:s industri, särskilt genom att främja små och medelstora företag, arbetstillfällen av hög kvalitet och en ekologisk omställning, samtidigt som en globalt konkurrenskraftig EU-industri säkerställs och nettonollutsläpp av växthusgaser uppnås före 2050 utan att någon lämnas på efterkälken.

91. Europaparlamentet välkomnar det faktum att i flera länder där de största konkurrenterna till EU:s energiintensiva industrier har sin bas har koldioxidhandel eller andra prissättningsmekanismer införts. Parlamentet uppmuntrar andra länder att följa efter. Parlamentet efterlyser en utvidgning av dessa mekanismer till alla energiintensiva industrier.

92. Europaparlamentet betonar vikten av att öka antalet kvalitetsjobb och yrkesarbetare inom EU:s industri för att stimulera innovation och en omställning till hållbara produktionsprocesser. Parlamentet understryker behovet av att hjälpa kol- och koldioxidintensiva regioner som har en hög andel arbetstagare i kolberoende sektorer att investera i dessa regioner och att utveckla program för omskolning och kompetenshöjning för att locka till sig nya och innovativa företag såväl som nystartade företag och industrier i syfte att skapa en hållbar regional ekonomi samtidigt som man ser till att ingen hamnar på efterkälken.

93. Europaparlamentet betonar att inte alla regioner har samma utgångsläge när det gäller att bekämpa klimatförändringar, att inte alla regioner har samma verktyg och att konsekvenserna därför skiljer sig åt. Parlamentet understryker därför att det är mycket viktigt med en omställning som tar hänsyn till det som utmärker de mest sårbara regionerna, befolkningarna och sektorerna.

Energipolitik

94. Europaparlamentet framhåller energins centrala roll i omställningen till en ekonomi med nettonollutsläpp av växthusgaser.

95. Europaparlamentet understryker att man under en hållbar energiomställning måste åtgärda problemet med energifattigdom genom att stärka energikonsumenternas rättigheter, ge konsumenter bättre information, förstärka energieffektivitetsåtgärderna i byggnader, särskilt för låginkomsthushåll, och hantera frågan genom socialpolitiska åtgärder.

96. Europaparlamentet betonar vikten av energieffektivitet och förnybar energi för att minska utsläppen av växthusgaser, trygga energiförsörjningen och minska energifattigdomen.

97. Europaparlamentet understryker att alla sektorer måste samarbeta effektivt för att fasa ut de fossila bränslena i EU:s ekonomi och uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser. Parlamentet betonar att länder bör vara mer flexibla när det gäller hur de vill fasa ut fossila bränslen i sina ekonomier för att hålla nere de sociala kostnader som omställningen medför och få acceptans och stöd från allmänheten.

98. Europaparlamentet anser att en fortsatt integration av EU:s inre energimarknad kommer att spela en viktig roll, särskilt för att uppnå en ekonomi med nettonollutsläpp av växthusgaser.

99. Europaparlamentet påminner om att prioriteringen av energieffektivitet, särskilt genom att tillämpa principen ”energieffektivitet först”, och ett globalt ledarskap vad gäller förnybara energikällor är två av huvudmålen för EU:s energiunion. Parlamentet understryker att EU:s mål för förnybar energi 2030 har satts till 32 % eller mer och dess energieffektivitetsmål till 32,5 % eller mer. Parlamentet betonar att dessa mål – även om de leder till större minskningar av växthusgasutsläppen än vad som tidigare planerats – inte ligger i linje med den minskning med 50–55 % som föreslås av kommissionens nya ordförande och inte heller med målet att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att bestämma vilka ytterligare insatser som krävs för att främja förnybar energi och energieffektivitet i linje med målet för minskade växthusgasutsläpp. Parlamentet efterlyser ett globalt främjande av energieffektivitetsåtgärder och en snabb utbyggnad av förnybar energi.

100. Europaparlamentet välkomnar att andelen förnybar energi ökar i den globala energiförsörjningen, särskilt inom energisektorn. Parlamentet är bekymrat över att användningen av förnybar energi för uppvärmning, kylning och transport, särskilt inom luftfarts- och sjöfartssektorerna, går så trögt. Parlamentet är djupt oroat över att ökningen av den totala marknadsandelen för förnybar energi i EU har mattats av (sedan 2014), vilket äventyrar EU:s energi- och klimatmål. Parlamentet betonar att alla sektorer måste öka sin användning av förnybar energi om de långsiktiga hållbarhetsmålen ska uppnås.

Forskning, innovation, digital teknik och rymdpolitik

101. Europaparlamentet erkänner betydelsen av vetenskap och vetenskapsbaserad innovation om kampen mot klimatförändringar ska bli framgångsrik och om de strategiska målen i Parisavtalet och i andra ambitiösa klimatprogram ska uppnås. Parlamentet betonar behovet av ledarskap från EU:s sida, både i kampen mot klimatförändringar och i främjandet av tekniska framsteg för en klimatresilient utveckling.

102. Europaparlamentet betonar vikten av fortsatt och ökad forskning och innovation på områdena begränsning av klimatförändringar, anpassningspolitik, resurseffektivitet, koldioxidsnål och utsläppsfri teknik, hållbar användning av returråvaror (”den cirkulära ekonomin”) och insamling av data om klimatförändringar för att bekämpa klimatförändringar. Parlamentet betonar behovet av att prioritera finansieringen av hållbara energiprojekt inom ramen för det nya programmet Horisont Europa med tanke på EU:s åtaganden inom energiunionen och enligt Parisavtalet.

103. Europaparlamentet påminner om att forskning, innovation och konkurrenskraft är en av de fem pelarna i energiunionens strategi. Parlamentet påminner därför om forskarnas mycket viktiga roll i kampen mot global uppvärmning och betonar vikten av nära vetenskapligt samarbete mellan internationella partner i detta sammanhang.

104. Europaparlamentet påminner om den fundamentala roll som digital teknik spelar när det gäller att stödja en energi- och industriomvandling, särskilt för att öka energieffektiviteten och energibesparingarna samt minska utsläppen. Parlamentet betonar de klimatfördelar som digitaliseringen av europeiska industrier kan ge genom effektivare resursanvändning, inklusive återvinning, och minskad materialintensitet. Parlamentet framhåller klimatfördelarna med en fullständig digitalisering av överförings- och distributionsnät och energimarknadsplatser samt med program för efterfrågeflexibilitet som förvaltas av smarta tillämpningar.

105. Europaparlamentet erkänner betydelsen av EU:s nya rymdprogram till stöd för EU:s kamp mot klimatförändringar och dess effekter. Parlamentet påminner om hur viktiga det europeiska jordobservationsprogrammet Copernicus data- och informationstjänster har varit för jordövervakningen. Parlamentet betonar Copernicus betydelse för att underlätta den internationella samordningen av observationssystem och relevant informationsutbyte.

Klimatförändringar och utveckling

106. Europaparlamentet påminner om att enligt rapporten av den 25 juni 2019 från FN:s särskilda rapportör om klimatförändringar och fattigdom, hotar klimatförändringarna att omintetgöra de senaste 50 årens framsteg inom utveckling, global hälsa och fattigdomsminskning, och att man uppskattar att utvecklingsländerna kommer att få bära 75–80 % av kostnaderna för klimatförändringen.

107. Europaparlamentet betonar att utvecklingsländerna är de som är mest sårbara och utsatta för klimatförändringar och mindre rustade att stå emot de katastrofala effekterna, bland annat mat- och vattenkriser, fysisk förstörelse orsakad av naturkatastrofer, förflyttningar av befolkningar och ökade konflikter om knappa resurser. Parlamentet påminner om att klimatförändringar har dramatiska konsekvenser för utvecklingsländernas, och i synnerhet de minst utvecklade ländernas, långsiktiga ekonomiska utveckling.

108. Europaparlamentet tar upp exemplet med de tropiska cyklonerna Idai och Kenneth – den senare var en de kraftigaste cyklonerna som någonsin drabbat Afrika – som orsakade stor förödelse i Komorerna, Malawi, Moçambique och Zimbabwe under första halvåret 2019. Cyklonerna ledde till att många människor dödades och att mer än 2 miljoner människor hamnade i akut behov av humanitärt bistånd, med kostnader som uppgick till nästan 400 miljoner USD och som till stor del betalades av EU, samt återuppbyggnadskostnader som beräknas till 3 miljarder USD.

109. Europaparlamentet framhåller att infrastrukturens motståndskraft i utvecklingsländerna kommer att visa sig vara avgörande för deras förmåga att anpassa sig till klimatförändringarna. Parlamentet insisterar därför på att investeringar i en motståndskraftig infrastruktur i utvecklingsländer måste uppmuntras för att hjälpa dem att stå emot de allt allvarligare naturkatastroferna.

110. Europaparlamentet erinrar om sin ståndpunkt att minst 45 % av medlen från det föreslagna instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete 2021–2027 bör bidra till klimat- och miljömål.

111. Europaparlamentet insisterar på en gemensam strategi för genomförandet av Parisavtalet och Agenda 2030 för hållbar utveckling, i både den inre och yttre politiken och med största möjliga hänsyn till principen om en konsekvent politik för utveckling, särskilt i termer av utveckling, handel, jordbruk, energi och klimat.

112. Europaparlamentet betonar det ömsesidigt beroendet mellan klimatet, ekonomin och samhället. Parlamentet understryker framför allt de direkta effekter som klimatförändringar har för ursprungsbefolkningarna, och det akuta existentiella hot som många av dem, även okontaktade folk, står inför. Parlamentet betonar att ursprunglig och traditionell kunskap, enligt FN:s mellanstatliga panel för klimatförändringar, är en viktig resurs för att förebygga klimatförändringar, i synnerhet eftersom cirka 80 % av världens återstående biologiska mångfald återfinns på ursprungsbefolkningarnas territorier. Parlamentet är bestört över att ursprungsbefolkningsledaren Emraya Wajãpi i norra Brasilien nyligen dödades, och välkomnar uttalandet från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter den 29 juli 2019 där Brasiliens regering uppmanas att sätta stopp för invasionen av ursprungsbefolkningars territorier och se till att de på fredligt sätt kan utöva sina kollektiva rättigheter till sin mark, i enlighet med ILO:s konvention nr 169.

113. Europaparlamentet uppmanar de utvecklade länderna, inbegripet EU:s medlemsstater, att öka sitt stöd för kunskapsdelning, kapacitetsuppbyggnad och tekniköverföring till utvecklingsländer, och därmed respektera artiklarna 9–11 i Parisavtalet och artiklarna 49, 116 och 120 i Addis Abeba-handlingsplanen om utvecklingsfinansiering, samtidigt som de fullgör sina åtaganden i fråga om mål 17 för hållbar utveckling, inbegripet målen 17.6–17.8. Parlamentet betonar därför den positiva potential som ökade EU-investeringar i lovande vetenskapliga forskningsprojekt har. Parlamentet uppmanar dessutom EU att uppmuntra antagandet av en förklaring som är jämförbar med Dohaförklaringen från 2001 om Trips-avtalet och folkhälsa, för att främja en laglig överföring av klimatvänlig teknik till utvecklingsländerna.

114. Europaparlamentet lyfter fram den avgörande betydelse som privata investeringar och tillväxt har för omställningen till klimatvänlig infrastruktur och produktionsmetoder. Parlamentet betonar behovet av att maximera dessa investeringars bidrag till klimatåtgärder och till uppnåendet av målen för hållbar utveckling, bland annat genom incitament och främjande av offentlig-privata partnerskap. Parlamentet anser att den externa investeringsplanen är ett viktigt verktyg i detta avseende. Parlamentet betonar vidare att inkluderande och hållbar utveckling såväl som tillväxt behövs för att utvecklingsländerna ska kunna delta i klimatomställningen, bland annat med hjälp av innovationsstrategier och tekniska framsteg. Parlamentet är övertygat om att EU snabbt bör främja ansvarsfull och hållbar privat finansiering, särskilt avseende skyldigheter på människorättsområdet och bidrag till utvecklingsländernas inhemska ekonomi. Parlamentet varnar dock för en övertro på frivilliga insatser från den privata sektorn.

115. Europaparlamentet noterar det ökande intresset för att utveckla standarder för klimatvänliga och hållbara investeringar och upprepar sin oro över att alltfler initiativ från den privata sektorn försvårar jämförelse och kontroll. Parlamentet välkomnar de initiativ som tagits av kommissionen och det internationella samfundet i detta sammanhang för att stödja investeringar i och politisk dialog om klimatåtgärder i utvecklingsländer, såsom den globala klimatförändringsalliansen plus (GCCA +) och den gröna klimatfonden. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen och medlemsstaterna att vara mer engagerade i internationella forum, i syfte att främja effektivitet och rättvisa vad gäller investeringar i klimatåtgärder.

Klimatdiplomati

116. Europaparlamentet står helt och hållet bakom en fortsättning och ytterligare fördjupning av EU:s politiskt utåtriktade verksamhet och klimatdiplomati, vilket är en förutsättning för att mobilisera klimatåtgärder i partnerländerna och den globala allmänna opinionen. Parlamentet anser dock att de ansträngningar som gjorts varit uppenbarligen otillräckliga och att de personalresurser som anslagits av kommissionen och utrikestjänsten är långt ifrån tillräckliga. Parlamentet föreslår därför en drastisk ökning av personalresurserna på detta område. Parlamentet uppmuntrar kommissionen och medlemsstaterna att tillämpa EU:s klimatdiplomati på ett övergripande sätt genom att skapa kopplingar mellan klimatförändringar, och hållbar utveckling, jordbruk, konfliktlösning, migration och humanitära frågor, för att underlätta den globala omställningen till nettonollutsläpp, klimatresiliens, hållbar utveckling och tryggad livsmedels- och vattenförsörjning.

117. Europaparlamentet betonar att klimatförändringar får allt större konsekvenser för den internationella säkerheten och regionala stabiliteten på grund av miljöförstöring, förlorade försörjningsmöjligheter, klimatrelaterad tvångsförflyttning och relaterade former av oroligheter, där klimatförändringar ofta kan ses som något som förvärrar hoten. Parlamentet uppmanar därför EU och dess medlemsstater att samarbeta med sina partner runtom i världen för att bättre förstå, integrera, förutse och hantera klimatförändringens destabiliserande effekter. Parlamentet uppmuntrar till genomförandet av ett program för tidig varning för de stora potentiella brytpunkter som kan undergräva hållbara strukturer och ekosystem i större regioner eller på kontinenter.

118. Europaparlamentet välkomnar åtagandet att minska växthusgasutsläppen och de konkreta åtgärder som vidtagits i detta hänseende i många delar av världen, såsom många utvecklingsländers och små östaters mycket ambitiösa åtaganden. Parlamentet beklagar dock bristen på ambition och bristen på debatt när det gäller att öka de nationellt fastställda bidragen i många större ekonomier. Parlamentet påminner om att EU står för 9 % av de globala växthusgasutsläppen men att det bara är 6,7 % av världens befolkning som bor här, vilket gör att EU absolut måste höja sina ambitioner, särskilt med tanke på sitt historiska ansvar för klimatförändringarna och behovet av att föregå med gott exempel för resten av världen. Parlamentet betonar att det kommer att vara omöjligt att uppnå Parisavtalets mål och undvika brytpunkter om detta inte åtföljs av en högre ambitionsnivå i andra stora ekonomier.

119. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart analysera möjligheten till ytterligare insatser som uppmuntrar andra större ekonomier att öka sina nationellt fastställda bidrag, att genomföra ytterligare konkreta åtgärder och att överväga innovativa tillvägagångssätt.

120. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utnyttja alla tillgängliga instrument (t.ex. internationella förhandlingar, handelsavtal och regionala avtal, internationella partnerskap) för att främja samarbete kring den globala omställningen till nettonollutsläpp, klimatresiliens, hållbar utveckling och tryggad livsmedels- och vattenförsörjning.

121. Europaparlamentet betonar behovet av att integrera klimatambitioner i all EU-politik, inklusive handelspolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att alla nya handels- och investeringsavtal som undertecknas av EU är fullt förenliga med Parisavtalet och målen för hållbar utveckling, och att miljö- och klimatbestämmelserna är rättsligt bindande och verkställbara. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra och offentliggöra en övergripande bedömning av hur befintliga och kommande avtal överensstämmer med Parisavtalet. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att alla handelsavtal innehåller bindande bestämmelser om överensstämmelse med Parisavtalet, däribland bestämmelser om förvaltning och hållbart bevarande av skog. Parlamentet uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt handelsvarornas livscykel, från idé till konsumtion, för att skydda naturresurserna och ta hänsyn till de samlade effekterna, inklusive transporter.

122. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att införliva Parisavtalet i handelsavtal för att uppmuntra handelspartner att uppnå målen i Parisavtalet. Parlamentet uppmanar också kommissionen och rådet att se över handelsavtalen för att införliva ambitiösa klimatåtaganden i dessa bilaterala avtal och på så sätt uppmuntra handelspartner att anta klimatstrategier i enlighet med Parisavtalet.

123. Europaparlamentet ställer sig mycket positivt till Rysslands tillkännagivande om att genomföra Parisavtalet.

124. Europaparlamentet erkänner den avgörande betydelse som partnerskapet mellan EU och Förenta staterna har för att uppnå de strategiska målen i Parisavtalet och andra ambitiösa strategier. Parlamentet beklagar därför än en gång uttalandet från Förenta staternas president Donald Trump om att Förenta staterna ska dra sig ur Parisavtalet. Parlamentet ser mycket positivt på att stora amerikanska delstater, städer, universitet och andra icke-statliga aktörer fortsätter att mobilisera för klimatåtgärder i kampanjen *We are still in*. Parlamentet uttrycker sin förhoppning om att Förenta staterna på nytt ska ansluta sig till kampen mot klimatförändringarna och, i partnerskap med EU, gå i bräschen för förhandlingar om världsomspännande avtal om handel, industri och energi i linje med Parisavtalet.

125. Europaparlamentet beklagar djupt den brasilianske presidenten Jair Bolsonaros och den brasilianska regeringens svala reaktion på det rekordstora antalet skogsbränder, vars omfattning aldrig tidigare skådats i det brasilianska Amazonasområdet. Parlamentet anser att EU och dess medlemsstater bör göra sitt yttersta, genom internationellt samarbete och stöd, för att bekämpa miljöförstöringen i Amazonas och andra nyckelområden i det globala ekosystemet, och att beakta den potentiella roll som deras egen handelspolitik kan spela.

Europaparlamentets roll

126. Europaparlamentet anser att parlamentet bör vara en integrerad del i EU:s delegation, eftersom det måste ge sitt godkännande till internationella avtal och spelar en central roll i egenskap av medlagstiftare i det inhemska genomförandet av Parisavtalet. Parlamentet förväntar sig därför att få närvara vid EU:s samordningsmöten under COP25 i Madrid och garanteras tillgång till alla förberedande dokument från och med det att förhandlingarna inleds.

o

o o

127. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och sekretariatet för UNFCCC, med en begäran om att resolutionen ska spridas till alla andra som är parter i konventionen och inte är medlemmar i EU.